

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.: 02 9057502, факс: 02 9057503

Изм. № НП-25-44
Дата: 08.07.2026

Р Е Ш Е Н И Е

ТЕОДОРА ТОЧКОВА – Главен инспектор на Инспектората към ВСС, като разгледа постъпилото възражение с вх. № 7662/27.04.2026 г., рег. № КПП-25-44/27.04.2026 г. по описа на ИВСС, подадено от съдия Весела Евстатиева, заместник-административен ръководител- заместник председател на ОС-Пловдив, срещу Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх. № ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС, в частта му относно констатациите и изводите, касаещи дейността на съдия Весела Евстатиева, за да се произнесе взе предвид следното:

Във възражението са поставени няколко въпроса, обособени в няколко пункта.

По пункт първи се изразява несъгласие с констатациите за неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС по НОХД № 585/2020 г. по описа на ОС-Пловдив, отразени в таблицата на стр. 57 от Акта и по НОХД № 419/2021 г. по описа на ОС-Пловдив, отразени в таблицата на стр. 90 от Акта. Посочва се, че по отношение на НОХД № 585/2020 г. по описа на ОС-Пловдив в таблицата на стр. 57 от Акта е отбелязано, че присъда № 260005 от 17.02.2022 г. е влязла в сила на 13.10.2023 г., изпълнена е на 25.10.2023 г., като е отбелязано още, че делото е върнато от горната инстанция на 24.10.2023 г. Твърди се, че преди 24.10.2023 г. делото се е намирало във ВКС и възражилата е била в обективна невъзможност да предприеме действия по изпълнението на влезлия в сила съдебен акт. Посочва се, че същата хипотеза е налице и по НОХД № 419/2021 г. по описа на ОС-Пловдив. В таблицата на стр. 90 от Акта е отбелязано, че присъда № 7 от 07.03.2022 г. е влязла в сила на 29.04.2024 г., изпълнена е на 08.05.2024 г., която дата съвпада с посочената в таблицата датата на връщане на делото от ВКС.

По пункт втори се оспорват констатациите по дела, разгледани от съдия Весела Евстатиева, отразени в раздел III „Проверки и анализ на дела, предоставени на случаен принцип“ от Акта (стр. 96–97). По отношение на НОХД № 73/2023 г. и НОХД № 2223/2023 г. и двете по описа на ОС-Пловдив се възразява срещу констатацията, че в съдебните протоколи не е отразено разясняване на подсъдимия на въпросите по чл. 382, ал. 4 НПК, че съдът е одобрил представеното, а не окончателното споразумение, като и че не приобщен по делото проекта на споразумението. Твърди се, че във всеки от протоколите по посочените дела съдът е вписал следното разясняване на правата на подсъдимия/обвиняемия: „Разясниха се на обвиняемия правата му, естеството на настоящото производство и неговите последици“. Твърди се още, че във всеки от протоколите е вписано следното изявление на подсъдимия/обвиняемия: „Запознат съм с правата ми. Наясно съм със съдържанието на споразумението. Лично съм го подписал. Разбирам в какво съм обвинен. Признавам се за виновен по така повдигнатото ми обвинение. Разбирам последиците от представеното пред съда споразумение и заявявам, че съм подписал същото доброволно. Съгласен съм изцяло с последиците на представеното за одобряване от съда споразумение. Моля да бъде одобрено.“ Според възразилия съдия това удостоверява, че съдът е разяснил въпросите по чл. 382, ал. 4 НПК, тъй като подсъдимият е дал конкретни и категорични отговори. Поддържа се, че разпоредбата на чл. 382, ал. 6 НПК е спазена, тъй като съдът с изрично определение е вписал съдържанието на споразумението в протокола, а след това е одобрил окончателното споразумение по чл. 382, ал. 7 НПК. Твърди се, че когато съдът не предлага промени в споразумението по реда на чл. 382, ал. 5 НПК, в протокола се вписва съдържанието на споразумението в неговия проектен вариант. Посочва се, че в съдебните протоколи са посочени и двете правни основания – по чл. 382, ал. 6 НПК за вписване и по чл. 382, ал. 7 НПК за одобряване на споразумението. Възразилата сочи, че законът изисква вписване на окончателното съдържание на споразумението само „когато по неговите параметри са настъпили модификации“, които задължително следва да бъдат част от протокола. В останалите случаи, при съвпадение между представеното и вписаното съдържание на споразумението, е без значение дали в протокола е използван изразът „окончателно“.

По-нататък се сочи, че в процедурата по глава 29 НПК законодателят не е предвидил задължение съдът да приобщава с нарочно определение представеното споразумение. Посочва се, че по всички протоколи на възразилия съдия споразумението се докладва, като се чете от прокурора. Изразява се принципно несъгласие съдът да приобщава споразумението с определение, тъй като същото не представлява писмено доказателство – съдът не го прочита и приема, а само се докладва. Подчертава се, че споразумението е част от процесуалния регламент за решаване на делото по този ред.

С оглед изложеното се възразява и срещу констатацията по т. 27 от раздел IV „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС-

Пловдив“, обективирана на стр. 303-304 от Акта, като се посочва, че забележките по преобладаващия брой дела на съдиите от наказателното отделение са в същия смисъл. Възражава се и срещу препоръките по т. 6 и т. 7 от раздел „Препоръки“ на стр. 308 от Акта.

По пункт трети се изразява несъгласие с констатацията че съдът не е изложил собствени мотиви за разглеждане на НОХД № 1383/2024 г. по чл. 252, ал. 1 НПК, обективирана в раздел III „Проверки и анализ на дела, представени на случаен принцип“, стр. 100 от Акта. Посочва се, че при изявление на страните за разглеждане на делото по реда на глава 27 НПК съдът незабавно пристъпва към разглеждане на делото по този ред съгласно чл. 252, ал. 1 НПК, което е отразено и в съдебния протокол: „Постъпи искане от подсъдимия и неговия защитник за разглеждане на делото по реда на особените правила, което следва да се допусне и делото да протече по този ред незабавно съгласно разпоредбата на чл. 252 НПК“. Твърди се, че при допустимост на процедурата съдът няма други мотиви, които да изложи и това не прави решението му немотивирано. Сочи се, че допълнителна аргументация се дължи само при отказ, какъвто в случая няма.

По пункт четири се изразява принципно несъгласие с общата констатация по т. 28 от раздел IV. „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС-Пловдив“, обективирана на стр.304 от Акта, макар в нея да не са посочени дела на възразилия съдия. Посочва се, че при множество подсъдими по едно досъдебно производство някои от тях сключват споразумение, след което разследването продължава за останалите обвиняеми. В тези случаи според съдия Евстатиева съдебното дело следва да остане на съхранение в съда и да не се връща в цялост на прокурора, за прилагане по досъдебното производство. Аргументира се, че след влизане в сила, съдебният акт подлежи на изпълнение, което изисква значителен обем документооборот и връщане на книжа по делото необходими за архивирането му. Посочва се, че често решаването на делото със споразумение е съпътствано от допълнителни производства – по разноси, по веществени доказателства, по искания по чл. 68 НПК и др., които се развиват в рамките на същото дело. Всички тези действия са невъзможни без оригинала на делото. Подчертава се, че делото не е необходимо на разследващите органи, още повече че производството спрямо останалите обвиняеми може да бъде прекратено и досъдебното производство да не постъпи отново в съда. Посочва се, че по тези причини делата, посочени в констатацията, се съхраняват в съда без приложено досъдебно производство. С оглед несъгласието с посочената констатация се възразява и срещу препоръката по т. 8 от раздел „Препоръки“ на стр. 308-309 от Акта.

В подкрепа на изложеното към възражението са приложени копия от съдебни протоколи и копия от извлечения от деловодни справки по цитираните дела.

Искането е Главният инспектор на ИВСС да вземе отношение по възражението.

След запознаване с постъпилото възражение и приложените към него документи, с Акта за резултатите от извършената комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив и приложените към него материали, Главният инспектор на Инспектората към ВСС приема за установено следното:

Възражението изхожда от легитимирано лице, притежаващо правен интерес от оспорването, доколкото в Акта от извършената проверка се съдържат констатации, свързани с работата на Весела Евстатиева, съдия в ОС-Пловдив. Спазен е и срокът за подаване на възражението по чл. 58, ал. 3, изр. 2-ро ЗСВ. Видно от представения с писмо изх. №6833 от 28.04.2026 г. по описа на ОС-Пловдив, вх.№5535/05.05.2026 г., рег.№КПП-25-44/05.05.2026 г. списък на съдиите от ОС-Пловдив, удостоверяващ датата на запознаването им с Акта на ИВСС, съдия Евстатиева е запозната с него на 20.04.2026 г. Възражението е изпратено по пощата на 24.04.2026 г. и е заведено в деловодството на ИВСС на 27.04.2026 г.

Важно е да се отбележи, че възражението по пункт четвърти е насочено срещу констатации, отнасящи се до дела, които не са разгледани от съдия Евстатиева. Изразено е принципно несъгласие с констатацията, че при проверката са установени дела, образувани на основание чл. 381, ал. 1 НПК, по които съдът е одобрил постигнатото между страните споразумение и се съхраняват в съда без приложено досъдебно производство, като на прокурора е изпратен препис от определението, вместо делото с досъдебното производство, както и дела, образувани на основание чл. 384а НПК, които се съхраняват в съда без досъдебно производство, което е приложено по делото, образувано по обвинителния акт, обективирани в раздел IV., „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС-Пловдив“, т. 28, стр.304 от Акта. Оспорва се и дадената въз основа на тези констатации препоръка делата (а не само препис от протоколите), образувани на основание чл. 381, ал. 1 НПК само по отношение на някой от обвиняемите по досъдебното производство да се изпращат на прокурора за продължаване на разследването по отношение на друг/други обвиняеми, обективирана в раздел „Препоръки“, т. 8 на стр. 308-309 от Акта. В подкрепа на констатацията са посочени номера на конкретни дела, както и препратка към други дела. Съдия Евстатиева не е била докладчик по изрично изброените дела, както се сочи и във възражението. В Акта, раздел III „Проверки и анализ на дела, предоставени на случаен принцип“ от стр. 96 до стр. 104 са описани дела, разгледани от съдия Евстатиева. Сред тези дела не е посочено дело на неин доклад, което да даде основание за извеждане на оспорените констатации, респ. дадената въз основа на тях препоръка. Доколкото посочените констатации не се отнасят до проверени дела, разглеждани от съдия Евстатиева, същата няма правен интерес да ги оспорва, поради което възражението в тази част е недопустимо и следва да бъде оставено без разглеждане.

В останалата част възражението е допустимо.

Разгледано по същество в тази част, възражението се явява частично основателно, поради следните съображения:

Възражението по пункт първи е основателно. В тази част от възражението съдия Евстатиева оспорва констатациите в Акта относно работата ѝ като докладчик по НОХД № 585/2020 г. по описа на ОС-Пловдив, обективирани на стр. 57 от Акта в таблица „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2023 г., както и по НОХД № 419/2021 г. по описа на ОС-Пловдив, обективирани на стр. 90 от Акта в таблица „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2024 г.

В таблицата „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2023 г. на стр. 57 от Акта, по отношение на НОХД № 585/2020 г. е отбелязано, че делото е върнато от горната инстанция на 24.10.2023 г. и на 25.10.2023 г. влезлия в сила на 13.10.2023 г. съдебен акт е изпратен за изпълнение. Аналогично по отношение на НОХД № 419/2021 г. по описа на ОС-Пловдив в таблицата „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2024 г. на стр. 90 от Акта е отразено, че делото е върнато от горната инстанция на 08.05.2024 г. и на същата дата влезлия в сила на 29.04.2024 г. съдебен акт е изпратен за изпълнение. Следователно възразилият съдия не е допуснал нарушение на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС, тъй като обективно не е могъл да предприеме действия по изпълнение на влезлите в сила съдебни актове преди делата да бъде върнати от горната инстанция. След фактическото им получаване съдията е действал незабавно, поради което не е допуснато нарушение.

Предвид основателността на възражението по отношение на НОХД № 585/2020 г. и НОХД № 419/2021 г., Актът за резултатите от комплексната планова проверка следва да бъде отменен в частта относно констатациите за неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК и чл. 98, ал. 1 ПАС, обективирани съответно в таблица „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2023 г. на стр. 57 и в таблица „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2024 г. на стр. 90, като тези констатации следва да бъдат заличени.

Възражението по пункт втори не налага промяна на констатациите по НОХД № 73/2023 г. и НОХД № 2223/2024 г., а именно, че според съдържанието на съдебните протоколи не е записано, че съдът е разяснил на подсъдимия въпросите по чл. 382, ал. 4 НПК, както и че по реда на чл. 382, ал. 6 НПК е вписано съдържанието на представеното, а не на окончателното споразумение, а по отношение на НОХД № 73/2023 г. и констатацията, че представеният проект на споразумение не е приобщен към материалите по делото. Тези констатации са обективирани в раздел III „Проверки и анализ на дела, предоставени на случаен принцип“ (стр. 96–97) и в т. 27 от раздел IV. „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС–Пловдив“ (стр. 303–304) от Акта, въз основа на които са отправените препоръките по т. 6 и т. 7 от раздел „Препоръки“ (стр. 308).

По възражението относно чл. 382, ал. 4 НПК следва да се отбележи, че при проверката Инспекторатът е извършил преценката си единствено въз основа на съдържанието на съдебните протоколи по цитираните дела като официални удостоверителни документи за извършените процесуални

действия. Макар в протоколите да е отразено, че на обвиняемия/подсъдимия са разяснени правата му, естеството на производството и неговите последици, както и че той разбира обвинението, съдържанието и последиците на споразумението, от съдържанието им не може да се установи по ясен и недвусмислен начин, че съдът е разяснил всички въпроси по чл. 382, ал. 4 НПК, включително че споразумението има последиците на влязла в сила присъда, че с подписването му подсъдимият се отказва от разглеждане на делото по общия ред и че определението за одобряването му не подлежи на обжалване. Изявленията на подсъдимия не могат сами по себе си да удостоверят извършването на това процесуално действие, тъй като законът възлага задължението именно на съда, а изпълнението му следва да бъде ясно отразено в съдебния протокол. Поради това констатацията в Акта не е, че съдът не е изпълнил задълженията си по чл. 382, ал. 4 НПК, а че съдържанието на протоколите не позволява да се установи по несъмнен начин изпълнението на изискванията на тази разпоредба.

Неоснователно е възражението относно приложението на чл. 382, ал. 6 НПК. Разпоредбата изисква съдът да впише в съдебния протокол окончателното съдържание на споразумението. Окончателният му характер се формира в съдебното заседание след извършване на проверките по чл. 382 НПК и след потвърждаването му от страните. Поради това съдебният протокол следва ясно да удостоверява съдържанието, което съдът е приел за окончателно. Посочването на правните основания по чл. 382, ал. 6 и ал. 7 НПК само по себе си не позволява да се установи изпълнението на това изискване. И в тази част констатацията в Акта не е, че съдът не е изпълнил задълженията си по закона, а че съдържанието на протоколите не удостоверява по несъмнен начин вписването на окончателното съдържание на споразумението.

Неоснователно е и възражението относно неприобщаването на проекта на споразумение по НОХД № 73/2023 г. Действително глава 29 НПК не предвижда изричен процесуален ред за приобщаване на споразумението към материалите по делото, когато същото е образувано по внесен обвинителен акт. Независимо от това, представеното от страните споразумение е писменият документ, въз основа на който съдът извършва проверката по чл. 382 НПК и се произнася по неговото одобряване. Поради това съдебният протокол следва да удостоверява по ясен начин, че документът е станал част от материалите по делото. Обстоятелството, че споразумението е било докладвано от прокурора чрез прочитане, не е достатъчно само по себе си да удостовери това процесуално действие. Следователно констатацията в Акта не е, че съдът е бил длъжен да постанови определение за приобщаване, а че съдебният протокол не позволява да се установи по несъмнен начин включването на представеното споразумение към материалите по делото.

С оглед изложеното не са налице основания за промяна и на констатацията по т. 27 от раздел IV „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС–Пловдив“ (стр.303), според която с оглед съдържанието на протоколите за съдебно заседание по някои дела съдът не

разяснява на обвиняемия/подсъдимия въпросите по чл. 382, ал. 4 НПК, по преобладаващ брой дела, образувани по внесен обвинителен акт и разгледани по реда на глава 29 НПК, проектът на споразумението не се приобщава по делото, както и че по голям брой дела не се постановява изрично определение със съдържание съгласно чл. 382, ал. 6 НПК. Тази констатация е формирана въз основа на проверката на конкретни дела, включително разгледаните от възразилия съдия, по които са установени същите обстоятелства. Повтаряемостта на тези констатации в преобладаващ брой проверени дела обосновава извода, че те не са единични случаи. Следователно констатацията по т. 27 е обоснована и извлечена от реално установими факти. Твърдението, че тя представлява „забележка към преобладаващ брой дела“ не опровергава фактическите констатации. Поради това възражението срещу констатациите по т. 27 от раздел IV „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС–Пловдив“ от Акта е неоснователно.

По същите съображения са неоснователни и възраженията срещу препоръките по т. 6 и т. 7 от раздел „Препоръки“ (стр.308), а именно- по т.6 „проектите на представените споразумения да се приобщават по делата, които се образуват по внесен обвинителен акт и след провеждането на разпоредителното заседание се разглеждат при условията и по реда на гл. 29 НПК“ и т. 7 „по делата, които се разглеждат по реда на гл. 29 НПК, да се вписва в протокола за съдебно заседание изрично определение със съдържание на окончателното споразумение съгласно чл.382, ал. 6 НПК“. Тези препоръки произтичат пряко от констатациите по т. 27 от раздел IV „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС–Пловдив“ от Акта и са насочени към уеднаквяване на съдебната практика по документирането на производствата по глава 29 НПК.

Предвид изложеното, поради неоснователността на възражението по пункт втори същото в тази част следва да бъде отхвърлено.

3. Възражението по пункт трети, с което се изразява несъгласие с констатацията по НОХД № 1383/2024 г., че „по искане от подсъдимия и защитника и без да изложи свои съображения за наличие на основания по чл. 252, ал. 1 НПК съдът е постановил и разгледал делото при условията и по реда на глава 27 – чл. 371, т. 2 НПК“, обективизирана в раздел III „Проверки и анализ на дела, предоставени на случаен принцип“ (стр. 100), е неоснователно. Разпоредбата на чл. 252, ал. 1 НПК предвижда незабавно преминаване към разглеждане на делото по реда на глава 27 НПК при наличие на предвидените в закона предпоставки, като съдът извършва преценка относно тяхното наличие. В случая констатацията е, че не се установява съдът да е изложил собствени съображения относно наличието на предпоставките за разглеждане на делото по този процесуален ред, а приложението му е обосновано с постъпило искане от страните. Така изложените във възражението доводи не обосновават различен извод на база на направената констатация, поради което същото е неоснователно и в тази част и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран така и на основание чл. 58, ал. 3, изр. второ от Закона за съдебната власт главният инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражение с вх.№7662/27.04.2026 г., рег.№ КПП-25-44/27.04.2026 г. по описа на ИВСС, подадено от съдия Весела Евстатиева, заместник-административен ръководител- заместник председател на ОС-Пловдив, срещу Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх.№ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС, в частта му по пункт четвърти относно констатацията по т.28 от раздел IV, „Констатации от извършената комплексна планова проверка в ОС-Пловдив“ на стр.304 и препоръката по т.8 от раздел „Препоръки“ на стр.308-309, **като недопустимо.**

ОТМЕНЯ Акт за резултатите от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС – Пловдив с изх. № ПП-25-44/27.03.2026 г. в частта относно констатациите касаещи съдия Весела Евстатиева, обективирани в таблица „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2023 г. на стр. 57 относно НОХД № 585/2020 г. по описа на ОС-Пловдив и в таблица „Неспазване на срока по чл. 416, ал. 6 НПК/чл. 98, ал. 1 ПАС“ за 2024 г. на стр. 90 относно НОХД № 419/2021 г. по описа на ОС-Пловдив, **като заличава същите.**

ОТХВЪРЛЯ възражение с вх.№7662/27.04.2026 г., рег.№ КПП-25-44/27.04.2026 г. по описа на ИВСС, подадено от Весела Евстатиева, съдия в ОС-Пловдив, срещу Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх.№ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС, в останалата му част, **като неоснователно.**

Решението е окончателно.

Решението да се изпрати на съдия Весела Евстатиева, заместник-административен ръководител- заместник председател на ОС-Пловдив – на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се приложи като неразделна част към Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх.№ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС– на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на председателя на ОС-Пловдив, за сведение и прилагане към Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх.№ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от

него, заедно с копие от възражението - на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на председателя на Апелативен съд-Пловдив за сведение заедно с Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх.№ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от него, заедно с копие от възражението - на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, за сведение заедно с Акт за резултати от комплексна планова проверка по наказателни дела в ОС-Пловдив с изх.№ПП-25-44/27.03.2026 г., извършена на основание Заповед № ПП-25-44/14.10.2025 г., изменена със Заповед № ПП-25-44/05.01.2026 г. на Главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от него, заедно с копие от възражението - на електронен носител, с известие за доставяне.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:

ТЕОДОРА ТОДКОВА

